

Online 1

V dětství pro mě byl Hurvínek vzor, snil jsem, že budu jako on, říká David Janošek

[Odkaz na zdroj](#), [Automatický překlad](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 18.04.2025 14:00:00, Datum importu: 18.04.2025 14:13:32, Zdroj: kultura.iDNES.cz, Autor: Milan Eisenhammer, Rubrika: Divadlo, Periodicita: Denně, Vydavatel: Mafra, a.s., Provozovatel: Mafra, a.s., Země: CZ, AVE: 79 000 Kč, GRP: 0,49, OTS: 44 323, Měsíční návštěvnost: 74 100 000, RU/den: 44 323, RU/měsíc: 386 630

V jeho kanceláři to vypadá jako v květinářství. Hned za dveřmi strelície královská, orchideje se plazí po poličkách i po stole. „Kdybych nedělal divadlo, prodával bych kytky,“ říká David Janošek, umělecký šéf Divadla Spejbla a Hurvínka. Tuto legendární značku, kterou v roce 1930 v Plzni založil Josef Skupa, vede už čtvrtým rokem, ale slabost pro loutky ho sem zavála mnohem dřív. Na Hurvínkovi vždy obdivoval jeho kuráž, které se jemu hlavně v dětství a v pubertě nedostávalo.

Od kolegy mám na úvod záludnou otázku: Jak se jmenuje Hurvínek příjmením?

Spejbl! (vypálí bez váhání) Po tatínkovi Josefovi Spejblovi. Spíš řešíme, jaké příjmení má Mánička. Jestli je po Kateřině Hovorkové, protože jednu dobu jí říkala „teto“. Až pak se to předělalo na „bábinku“. Takže kdo ví...

Slyšel jsem, že původně se Hurvínek jmenoval Zkurvínek. Jak to bylo?

Těch variant je víc. Zkurvínek, protože se paní Jiřině Skupové, manželce zakladatele našeho divadla, původní Hurvínkova loutka moc nelíbila, když se s ní řezbář přišel pochlubit. A měla prý prohlásit: „Co to je za Zkurvínka?“ Druhá, slušnější varianta říká, že mu sudičky daly třikrát „hurá“ do vínku. A z toho mohlo vzniknout Hurvínek. Nejjistější variantou je, že jméno dal Hurvínkovi Skupův blízký spolupracovník Karel Koval. Našli bychom však ještě několik dalších legend. Každopádně původně byl Hurvínek Spejblovi mnohem podobnější, byla to vlastně jeho zmenšenina. Říkalo se mu dokonce Spejblík. Nebyl zamýšlen jako jeho syn, to až potom vykrystalizovalo...Největší úspěch? Když Spejblovi namazali šosy syrečky a pustili na něj opravdového živého psa. Ten ho vzal do huby a cloumal s ním jako s hadrovou panenkou. Nebo před tím psem zoufale utíkal.

Jak to?

Spejbl měl nejdřív za kamaráda Kašpárka. Spolu dělali velké taškařice, ale časem se to jejich soužití na jevišti vyčerpalo. Spejbl byl totiž zamýšlen jako výsměch maloměstákům, ač jím sám tak trochu byl. Kašpárek nepobral moc intelektu, vše jen shazoval. Byla to taková lidová zábava. Jenže Skupa chtěl rozvíjet i hlubší témata, třeba mezilidské vztahy. Pro Spejbla potřeboval rovnocennějšího parťáka. A tak mu přisoudil Hurvínka, jenž mu ta nová témata otvíral. A publikum si časem vyžádalo, aby se Hurvínek stal Spejblovým synem.

Tehdy si opravdu byli velmi podobní. Hurvínek měl původně také dlouhý nosík, akorát navíc šošolku a vyvalující se oči. Spejbl byl ve fraku, Hurvínek měl dětské oblečení – kraťasy s kšandami a košílku. To taky odkazovalo k jejich věkovému rozdílu. Spejbla občas dostával do nesnází. Z toho začal vznikat i ten humor. Na začátku to byla spíš jen smršť slov, dada výroků, co nedávala moc smysl. Marně byste tam hledal nějakou intelektuální úroveň. Z těch historických nahrávek kolikrát ani nepochytíte, o čem spolu mluví. Navíc bylo vtipné, že jeden herec mluví oba naprosto rozdílné charaktery. Pro diváky to bylo tehdy něco nového.

Tehdy na Spejbla chodili spíš dospělí než děti, že?

Ano, už Spejbl s Kašpárkem nebyli primárně určen pro dětské publikum. Šlo spíš o zábavní kabaretní večery. Lidi se mohli smíchy potřhat. Největší úspěch? Když Spejblovi namazali šosy syrečky a pustili na něj opravdového živého psa. Ten ho vzal do huby a cloumal s ním jako s hadrovou panenkou. Nebo před tím psem zoufale utíkal. Až s Hurvínkem se to stále víc stávalo představením pro dětské publikum. Přineslo to témata vztahů mezi rodičem a dítětem. Ale byl to postupný vývoj. Každopádně v momentě, kdy se kolem roku 1930 objevila Mánička, už asi k nám do divadla chodily víc

děti.

Kdy se zase Spejbl a Hurvínek stali zábavou i pro dospělé? Kdy jste pro ně začali hrát?

V té historii divadla jsou hry pro dospělé od nepaměti. S mým příchodem se jim snažíme dát větší prostor. Máme teď na repertoáru dvě. Legendární Dějiny kontra Spejbl, které vznikly už v 70. letech pod taktovkou Miloše Kirschnera (nástupce Josefa Skupy, dlouholetý ředitel divadla a interpret Spejbla i Hurvínka; zemřel v roce 1996, pozn. red.), jsou zatím u ledu. Šlo o Spejblův a Hurvínkův průlet dějinami od starého Egypta až po současnost. Hurvínek svému taťuldovi kladl všetečné otázky, proč se to všechno dělo...

Druhým nejznámějším představením byl hororový muzikál Spejbl versus Drákula. Titul jsme udělali jako remake. A vedle toho ještě hrajeme titul Spejbl a město hřichu, netradiční muzikál v duchu noir (temná atmosféra a detektivní zápletky, pozn. red.), který připravil Miki Kirschner, syn Miloše Kirschnera, v současnosti náš kmenový autor, dramaturg i režisér. Diváci tohoto představení mají pocit, že se dívají na černobílý film. A je to docela drama, protože dojde k vraždě Hurvínka, čímž se otevírá zajímavé téma jejich nesmrtelnosti. Hurvínek rád mluví o tom, že by chtěl žít život bez lidí. Z toho mám vždycky husí kůži, protože Hurvínek bez člověka je nepohyblivé dřevo. Až člověk, který ho vede, mu dává život.

Jak moc se musela změnit poetika v představeních pro děti? Protože ty mají dnes asi jiné nároky než před dvaceti třiceti lety...

Dnešní příběhy jsou dynamičtější, častěji měníme prostředí situací. Dřív bylo možné odehrát pohádku ve třech prostorech, vyprávění bylo daleko pomalejší. Hrajeme Pohádky pro Hurvínka, což mělo premiéru v 80. letech. Cíleně jsem to na repertoáru nechal jako retro – „zlatý fond“. U toho mám pocit, jako když se dívám na pohádku Princezna se zlatou hvězdou, je to rozvleklé a rozvláčné. A přitom velmi milé, křehké, má to nádhernou malebnou češtinu, mnohem jemnější a laskavější humor. Najde si to spokojené diváky, ale jen s tímto stylem bychom nevystačili. Proto jsou novější představení daleko svižnější, jazyk je hovorovější, aby nepůsobil tak archaicky. Je tam daleko víc zvuků a efektů, aby se děti nenudily a neztrácely pozornost.

Aktuální číslo

Objednat do schránky

Zazní v některém novém představení i vulgarismy?

To je zapovězené! Pro mě je toto za hranou. Dnešnímu mladému publiku jdeme vstříc používáním některých neologismů jako třeba „hustý“ ve významu skvělý a tak dále. Ale zároveň se snažíme zachovat vyčištěný jazyk. Nechceme, aby to byla humpolácká zábava. Pořád by mělo jít o kulturu.

Co ještě jste změnili?

Třeba v inscenaci Hurvínek a nezvaný host jsme přiznali loutkoherce, což jsme v dětských představeních do té doby moc nedělali. Když naši herci, kteří namlouvají loutky, sedí v kabině mimo jeviště, divák ani nepozná, jestli hrajeme naživo, nebo ze záznamu. Chtěl jsem, aby i nejmladší děti viděly, že jeden herec mluví hned více postav, aby viděly loutkoherce, zkrátka aby poznaly, že to celé je obrovský kumšt. Ovšem máme i ta iluzivní představení, kdy diváci nerušeně sledují pokojíček našich loutek a nevidí loutkoherce ani ty, co loutky mluví.

Který z těch dvou přístupů děti baví víc?

Dětem je to víceméně jedno, ten příběh stejně nejvíc vnímají přes Hurvínka a Spejbla. Koukají se jim do očí a to okolo vnímají méně. Ocení to hlavně dospělí. Ti pak nevěřícně kroutí hlavami nad tím, že Spejbla a Hurvínka mluví třiadvacetiletý mladíček Martin Trecha, a jak je skvělý! Bylo mu asi čtrnáct, když do divadla napsal, že si vyrobil vlastní loutky a chtěl by s nimi hrát. Pozvala ho Helena Štáchová (bývalá ředitelka divadla a zároveň interpretky Máničky i paní Kateřiny, pozn. red.) a Martin Klásek, tehdejší šéf souboru, který tenkrát propůjčoval hlas Spejblovi a Hurvínkovi. Martinu Trechovi rovnou strčil loutku do ruky. Ukázalo se, že je velmi šikovný. Dali mu také přečíst text a zjistili, že má i výjimečnou hlasovou dispoziční naučit se mluvit jako Spejbl a Hurvínek. Máničku a Kateřinu v současnosti mluví Jana Mudráková. S tou jsem dělal divadlo v Ostravě. Opět velmi mladá a talentovaná herečka.

Jak se vlastně člověk učí mluvit Hurvínka a Spejbla?

Nedá se to moc naučit. Musíte k tomu mít talent, umět přeskočit s hlasivkami do jiné dimenze. Hurvínkova a Máničkina fistule je zmodulovaný vysoký hlas, Spejbl a Kateřina snížený tébr. A zároveň musíte umět v hlavě střídat polohu malého dítěte a dospělého člověka.

Nebolí je pak hlasivky? Nemají chráplák? Nemůže jim odejít hlas? Jiřina Bohdalová si kdysi postěžovala, že kvůli namlouvání Křemílka s Vochoomůrkou si zničila hlasivky...

Může se to stát, na hlasivky je to opravdu velký nápor. Na začátku, než je vytrénujete, to bolí. Naši mladí herci chodili po foniatrech, aby je dali dohromady. Martin Klásek, který loutky namlouval před nimi, vzpomínal, jak chodil na obstřiky, aby mohl mluvit. Nicméně hlasivky na to postupně vytrénujete a musíte to samozřejmě dělat správně technicky, abyste si je tolik nenamáhal. Když jsme s operními pěvci zkoušeli inscenaci Hurvínka prodává nevěstu, nechápali, jak naši herci ze sebe ten hlas vydolují, oni sami toho nebyli schopní ani přes jinak dokonalou hlasovou techniku...

David Janošek (35)

* Vystudoval Střední školu umění a designu v Brně, obor Design nábytku a interiéru, kde však už od druhého ročníku výrazně inklinoval k divadlu a scénografii.

* V roce 2015 absolvoval JAMU a krátce na to se stal členem činoherního souboru **Národního divadla moravskoslezského**.

* Od roku 2016 spolupracuje coby scénograf a kostýmní výtvarník s divadly napříč republikou.

* V Divadle Spejbla a Hurvínka se krátce objevil jako loutkoherec a od léta 2021 nastoupil ve funkci uměleckého šéfa.

* Věnuje se také řezbářství, práci ve filmu a televizi, též pedagogické činnosti.

V čem je dnes humor vašich inscenací jiný než dřív?

Myslím, že dnes je daleko víc situační než intelektuální. Ale snažíme se o to, aby zůstal inteligentní. Ovšem řekl bych, že je přímočařejší, dříve mi přišel rafinovanější. Dnes stále častěji vzniká na základě popichování Spejbla s Hurvínkem, ale i škádlení mezi Máničkou a Hurvínkem. Ti jsou dneska mnohem drzejší než před třiceti padesáti lety. Podobně jako dnešní děti. Moje generace vzhlížela k rodičům ještě jako k neomylným autoritám. Kdybych si dovolil odmlouvat, dostanu facku. Dnes jsou děti pro rodiče mnohem víc partáky. Zároveň se zrovnoprávnilo postavení žen ve společnosti, takže Mánička je teď také emancipovanější, víc si dovolí, což většinou nepůsobí nijak nepatřičně, protože je velmi chytrá. U ní vnímám ten vývoj nejdramatičtější. Na začátku byla poklonkující panenka, naivní vykulená holčička, co jen přitakávala a souhlasila. Na všechno říkala „prosím“ a s Hurvínkem si oníkali. Dnes je progresivní šprtka, která má přehled ve všech tématech.

A Hurvíněk?

Ten takovou proměnu neprodělal. To je pořád rošťák. Vždycky zlobil Spejbla a dospělé, zároveň byl klukem do nepohody. Proto si ho děti všech generací zamilovaly. V každém z nás totiž odmala trochu toho rošťáctví a rebelie je. Dospělí a učitelé toto v dětech potlačují výchovou, ale s Hurvínkem si ten vzdor mohly bezpečně prožít. Spejbl podle mě získal na intelektu. Za Skupy byl lidovým bavičem, hospodským typem a blábolilem. Když to převzal intelektuál Miloš Kirschner, Spejbl velmi zbystřel a začal probírat i důležitá témata. Pořád zůstává lehce poťouchlý a zmatený, někdy suchar. Občas trvá, než mu něco dojde. V posledních letech působil trochu přihlouple. To se snažíme změnit.

Spejbla, Hurvínka, Máničku i Žeryka uvedl na scénu Josef Skupa.

Co aktuální témata, která dnešní děti trápí, jako je šikana, úzkosti, závislost na sociálních sítích? Vezmou je do hry i Spejbl s Hurvínkem?

Určitě. To neznamená, že budeme dělat přednášky na toto téma, ale občas se těchto témat dotkneme. Naše nejnovější inscenace Hurvínkova vánoční záhada je mimo jiné i o depresích. Sice to skončí vánoční idylkou, ale otevírají se tam i složitější témata jako samota a osamění.

Konkrétně jak?

Sněžná přišera tento rok nedostala balíček cukroví, z toho cítí velký smutek. Přežívá v zemi ledu a je absolutně temná a negativní, s Hurvínkem ani Máničkou vůbec nekomunikuje... Na veřejnou generálku jsme pozvali starší děti ve věku 12 až 14 let a jejich reakce byly neuvěřitelné. Krásně ten příběh prožívaly. V tomto věku začínají poznávat svůj vnitřní svět, objevovat svoje emoce. Snaží se nějak vymezit, stát se osobnostmi, ale přitom jsou to pořád ještě křehké a zranitelné děti. Zároveň se ukazuje, že nejmladší diváci této rovině příběhu úplně nerozumějí. Ale chceme, aby si

každý přišel na své. Proto máme třeba i v inscenacích pro děti některé vzkazy a narážky určené dospělým.

Zazní v nějakém představení problém šikany?

Třeba v inscenaci Jak s Máničkou šili všichni čerti. Mánička by chtěla nové šatičky, protože ty kárované má už asi šedesát let. Holky ve třídě se jí kvůli tomu smějí. Bábinka jí slíbí nové, ale ušije jí naprosto stejné. Z toho je Mánička strašně smutná. A tak upíše svou duši čertu, aby získala nový outfit a měla kolem sebe zase zástupy kamarádek. Líbí se jim v nových šatech, ale ty se brzy zase okoukají a vše se vrátí do starých kolejí. A Mánička si uvědomí, že o takové povrchní přátelství nestojí. A že je vlastně šikanovaná. Pomůže jí z toho Hurvínek, z pekla ji vysvobodí. Vráť ty hezké nové šaty a oblékne si ty, na které je zvyklá. Vše se v dobré obrátí.

Co láska? Je to téma i do dětských představení?

Láska má mnoho podob. Někaká forma lásky podle mě panuje i mezi Máničkou a Hurvínkem, byť jde o kamarádství.

Dali si někdy pusu?

Zapeklitá otázka... (dlouze přemýšlí) Myslím, že pokud ano, pak to byla přátelská pusa, nikoliv nějaké vášnivé líbání. Hurvínek si občas dělá z Máničky srandu, že by se chtěla líbat se spolužákem Hamáčkem nebo že čeká na polibek od prince na bílém koni, aby se taky konečně proměnila v krásnou princeznu. Mluvíme o touze po lásce, ale podle mě se nikdy nenaplnila. Podobně jako paní Kateřina celoživotně touží po Spejblovi, jenže ten to vždy nějak zahraje do autu. Nicméně to jiskření je mezi nimi všudypřítomné.

Kdo je váš oblíbenec? Spejbl, nebo Hurvínek?

Hurvínek! Vždycky mi nahrazoval to mé rošťácké zlobivé „já“, které jsem v sobě potlačil. Miloval jsem ho, protože jsem snil, že bych mohl být jako on. Byl jsem velmi precitlivělý a plačtivé dítě, neměl jsem moc kamarádů. Vlastně jsem zažíval i šikanu, poměrně dlouho a ostře. Nenašel jsem odvalu se tomu postavit a říct „dost!“, což by Hurvínek určitě dokázal. Ale stejně mi pomohl. Díky pohádkám a knížkám jsem našel cestu z toho ven, do svého světa fantazie. Začal jsem vyrábět loutky a hrát si s nimi. Až mnohem později jsem pochopil, že nemusím být pořád hodný a usměvavý a na vše kývat.

Kdy jste zažíval šikanu a kvůli čemu?

Hlavně na druhém stupni základní školy, od deseti do patnácti let to bylo nejhorší. Šikanovali mě proto, že jsem byl hodný, tichý a všechno si nechal líbit, prostě zakřiknuté dítě. Navíc jsem měl dobré známky. Šprt jsem nebyl, ani jsem se nemusel moc učit, protože jsem si pamatoval dost z výuky. A děti umějí být velmi vnímavé a kruté. Některé asi vytušily, jak to jednou budu mít se sexuální orientací, takže jsem si leccos vyslechl. V momentě, kdy hledaly drzost nebo vzdor, trénovaly si ostré lokty a získávaly sebejistotu. Já jsem tohle vůbec neměl a byl jsem bezbranný. V tu dobu jsem ničemu z toho nerozuměl, nechápal jsem, co je špatně. Do toho jsem pořád chodil do divadla, hlavně na balet a operu, kdežto ostatní ve třídě se chlubil tím, že fandili na fotbale a zkoušeli kouřit cigarety. Zároveň jsem hodně tančil, pořád něco vyráběl, chodil po výstavách. I tím jsem byl pro spolužáky divný... Opožděnou pubertu, pokud jsem vůbec nějakou měl, jsem zažil až na JAMU, to mi bylo přes dvacet. V té době už někteří mí spolužáci ze základky měli děti. (směje se)

Po smrti Josefa Skupy převzal na 39 let otěže divadla i namlouvání Spejbla s Hurvínkem Miloš Kirschner. V 60. až 90. letech minulého století šlo o zlatou éru loutkového ansámblu, Spejbl s Hurvínkem patřili k oblíbeným televizním večerníčkům.

Jaké to bylo na JAMU?

Až tam jsem si začínal uvědomovat, co jsem za člověka, co mě baví a co nebaví. Že můžu mít vlastní názor. Do té doby jsem si myslel, že musím vždycky někomu vyhovět, pořád jsem se snažil zavděčit. Oči mi otevřela až moje profesorka herectví Oxana Meleškina-Smilková. Řekla mi, že mám bohatý vnitřní svět a že to je moje velká přednost, že právě díky tomu můžu být originálním umělcem. Vlastně mi doporučila, ať zůstanu divným (rozesměje se) a začnu se projevovat mnohem spontánněji. Až díky ní jsem se přestal bát být sám sebou. Do té doby jsem měl v sobě obrovský blok.

Čím to bylo? Výchovou?

V devíti letech mi umřel táta, takže mi celé dospívání chyběl mužský vzor. Mamka byla na všechno sama a byla a je úžasná! Nechtěl jsem jí přidělovat starosti tím, že bych zlobil. Naopak jsem se snažil jí co nejvíc pomáhat, ve všem

vyhovět. Naučil jsem se neprosazovat. Měl jsem pocit, že aby mě lidi měli rádi, musím se jim nějak zavděčit. A když jsem chtěl něco říct, nějak se vymezit, zakázal jsem si to. Cítil jsem kvůli tomu obrovské prnutí. Občas jsem měl hysterické reakce, když jsem se dostal pod tlak. Toho jsem se zbavil až na JAMU. Oxana mi říkala, že si můžu dovolit být naštvaný nebo na někoho zařvat, že si můžu dovolit brečet nebo se smát, protože to vše je legitimní.

V čem vám nejvíc chyběl táta?

Vlastně nechyběl. Neměli jsme moc vřelý vztah. Mamka se mnou od táty z mnoha důvodů odešla, když mi byl rok. Potkávali jsme se, ale necítil jsem z něho směrem ke mně emoce, cit. Nevěděl jsem, jak se mám chovat. Pro mě byl čitelný svět, kde jsem něco tvořil. Než jsem začal vyrábět loutky, chodil jsem na keramiku nebo něco kreslil. To mě strašně bavilo. Možná i proto, že jsem u toho mohl být sám, nemusel jsem s nikým komunikovat, a přitom to nikomu nepřipadalo divně.

Kdy jste zažil první lásku?

Myslím, že ještě nepřišla... Pro mě je láska práce, na tu se stoprocentně soustředím. Ta je pro mě vždy na prvním místě. Uvědomuju si, že ani na mamku nemám tolik času, co by si zasloužila nebo ode mě potřebovala.

Máte z toho výčitky?

Někdy ano, ale zase je přebíjím prací. Je to začarovaný kruh. Práce je pro mě droga a únik. Ale nemůžu si pomoci.

Není vám někdy smutno?

Zažil jsem to nedávno v Bratislavě, kde jsem pro tamní **Národní divadlo** dělal výpravu k představení. Bydlel jsem v krásném hotelu, jenže sám v cizím městě... Tam na mě dolehlo, že nejsem jenom stroj na umění, že mám taky nějaké potřeby. Ale to jsou jen chvílky, druhý den bylo zase dobře. Práce je pro mě bezpečné pole. Jestli mám pocit, že něco umím, je to divadlo. A jestli něco neumím, pak je to láska a vztahy. Možná bych se to mohl nebo měl začít učit... Ovšem nemám na to čas a zatím ani chuť. (usmívá se) A ta práce mě opravdu naplňuje. Nejbližší lidi kolem sebe беру jako rodinu, byť to zní jako klišé. Moje ředitelka Denisa Kirschnerová je opravdu jedna z mých nejbližších, stejně jako její bratr Miki Kirschner. S nimi konkrétně se znám od patnácti, kdy jsem si s nimi začal o divadle psát. Jsem divadlu vděčný, že jsem tady dostal šanci.

„V inscenaci Hurvínek a nezvaný host jsme ukázali na scéně i loutkoherce, což jsme v dětských představeních do té doby moc nedělali,“ říká David Janošek.

V tomto jste prožil podobný příběh jako Martin Trecha, který teď mluví Spejbla a Hurvínka, že?

I mě se tehdy ujala Helena Štáchová, které jsem napsal, že její divadlo miluju. Odepsala, ať se přijedu podívat, a koukal jsem na to s otevřenou pusou. Pak jsem jí přinesl ukázat loutku Máničky a Hurvínka, jehož jsem si sám vyrobil, to mi bylo asi čtrnáct. Pochválila mě, i přesto, že nebyl dokonalý. Byl uplácený z moduritu a z trouby lehce spálený, no, byl opravdu škaredý. Měl v sobě drátěná očka, takže se i hýbal, ale tak nějak divně, protože tam ještě nebylo vahadlo, ten dřevěný kříž, jímž se loutka ovládá. To první jsem si udělal ze dvou pastelek. Pak jsem loutky začal modelovat z keramiky.

Měl jsem dva páry Spejbla s Hurvínkem, ale byli strašně těžcí a zároveň křehcí, takže měli omláčené nohy i ruce, když jsem s nimi nešikovně bouchnul. Pořád jsem je opravoval. Pak jsem získal opravdové vahadlo a začal objevovat, jak s loutkou správně hýbat. A v prváku na vyšší odborné škole, kde jsem studoval restaurátorství, jsem vyřezal první opravdovou loutku ze dřeva, svého prvního pořádného Hurvínka. To mi bylo devatenáct. Helena mi dala nahlédnout do tajných výkresů, abych mohl vyrobit věrnou kopii. Kolega Michal Barták, dvorní vodič Hurvínka, mi poradil technologické fígle, abych to vychytil. Pak jsem vyrobil dalšího Hurvínka ze dřeva. Chtěli po mně, jestli bych jim jednoho neprodal, protože zrovna rychle potřebovali loutku do nového představení. Ale odmítl jsem – bylo to moje dítě...

Kde dnes ty loutky máte?

Mám je pověšené doma. A s jednou hraju představení Hurvínek prodává nevěstu. Tu jsem si vyrobil v jednadvaceti. Poprvé jsem si vlastně s Hurvínkem stoupnul oficiálně před diváky právě až v téhle inscenaci. Do té doby jsem vedl spíš Spejbla, Máničku a další postavy.

Kdy jste se na divadle rozplakal dojetím?

Na děkovačce premiéry Hurvínek prodává nevěstu, ale stává se mi to výjimečně. A jako divák? Mám už v sobě dost velký divácký cynismus. Miloval jsem třeba představení Čapkova Hordubala, které dělal režisér Jan Antonín Pitínský. Karel Čapek je také můj velký oblíbenec. A spolehlivě mě rozbere árie Měsíčku na nebi hlubokém z Rusalky.

Proč zrovna ta?

Když jsem cítil největší samotu, upínal jsem oči k nebi. A to nejsem věřící. Vždycky jsem se rád díval na hvězdy, cítil jsem z toho nějakou energii, která nás přesahuje, protože naše Země se točila před námi a bude i po nás. Moje bytí je strašně malé a vlastně ne tak podstatné, jak si třeba v období smutku myslím. To mě uklidňuje. Nebe, měsíc, hvězdy, noc, sen – to všechno je pro mě největší inspirací. Tam se skrývají světy, co nedohlédnu, a přitom mám v sobě jiné, někde hluboko uložené, možná se bojím si na ně sáhnout. Někdy jsou stejně nedosažitelné jako ty dálky, ale občas se mi to už povede. Hlavně díky té JAMU. V prvním ročníku jsme zkoušeli divadlo, a přitom se to strašně intenzivně prolínalo s našimi osobními životy. Oxana nás učila ruské pojetí herectví. Říkala: „České divadlo figuru vytváří tak, že na sebe nabaluje masky a slupky kostýmů a stylizací, kdežto ruská škola obnažuje herce. Odkládají vše, co mají na sobě, aby se dostali k jádru sebe, jako když se loupe cibule. Hledají ty pocity v sobě.“ Díky tomu jsem si na leccos přišel.

Mluvil jste o Karlu Čapkovi. Na co byste se ho zeptal?

Jak dokázal být tak prozíravý, když v románu R. U. R. předpověděl, že technika ovládne svět. Co ho inspirovalo. Zbožňuju i jeho téma nekonečnosti života ze hry Věc Makropulos. Kdybych byl herečka, tu hlavní postavu Elinu Makropulos, která se dožívá 337 let, bych si chtěl zahrát. Všichni kolem ní umírají a ona vidí, co se děje, a prožívá deziluzi ze světa. Podle ní je veliké neštěstí dostat tento dar. Souhlasím. Poslední dobou přemýšlím o konečnosti, o smyslu našeho bytí na tomto světě, o snaze něco dokázat, a jak je to přitom vše vesměs pomíjivé.

Hurvínek a spol. dnes řeší i aktuální témata. Šikanu, drogy... Nejnovější inscenace Hurvínkova vánoční záhada (na snímku) je mimo jiné i o depresích a samotě.

Co je podle vás tedy smyslem života?

Dělat svět aspoň na chvíli hezčím, třeba tím, že u nás v divadle na devadesát minut divák zapomene na své starosti. Pořád s něčím nebo s někým bojujeme, proti něčemu a proti někomu se vymezujeme. Přitom je tak osvobozující se aspoň někdy vykašlat na svoje ego a někomu třeba jen tak přinést kytku nebo se na něj usmát. To je tak jednoduché, nic to nestojí a udělá to druhému radost.

Zase myslíte spíš na druhé. Co vám by udělalo život hezčím?

(směje se) Na sebe myslím hodně málo, to je fakt... Radost si udělám tím, že si koupím parfém nebo kytku. Těmi se rád obklopuji. Udělá mi radost, když ke mně někdo umí být osobní. Když ke mně v divadle nepříjde jako za šéfem, ale třeba si jen tak popovídat. A v osobním životě? Když si na mě někdo jen tak vzpomene. Třeba ví, že mám rád operu, a tak mi do mobilu pošle oblíbenou árii. Nebo jen pozdrav s přáním hezkého dne či s otázkou, jak se mám.

Rozhovor vznikl pro časopis Téma.

Jak šel čas...

Zakladatelem Divadla Spejbla a Hurvínka byl loutkoherec Josef Skupa (1892–1957). Zprvu dal Spejblovi roli zhýralce, sukničkáře a nadutého měšťáka (proto pleš a staromilský frak), co všechno poplete a působí směšně (proto huhňá a nosí dřeváky). Spejbl zpíval šansony, pil, proháněl ženské a občas ucedil i vulgaritu, takže ho přesunuli do představení pro dospělé. Tam získal věhlas. Problém byl jen s jeho partnerem. Kromě Kašpárka vedle něj Skupa zkoušel tři roky i Švejka (1923 až 1926), až potom přišel Hurvínek. Jakmile ho pustil na jeviště, diváci měli jasno: „Spejbl má syna!“ Tehdy přišla největší Spejblova proměna, ze zhýralce se začal proměňovat v otce. Zmoudřel, usadil se. A začal nezbedu Hurvínka vychovávat. Kárání dodnes začíná slovy: „Šmankote, Hurvajz...!“ A prostofeký synek odpovídá: „Taťuldo, chá, chá...!“

V roce 1953 nastoupil do divadla 26letý Miloš Kirschner (1927–1996), vyhozený čtyři roky předtím z Právnické fakulty UK za protikomunistický odboj (po krátkém vězení absolvoval povinnou vojnu u „pétépáků“, útvaru „nespolehlivých a protistátních osob“). Skupa, tehdy už člen KSČ a za války vězeň gestapa, si ho prosadil i přes odpor kádrováků. V

divadle se Kirschner se Skupou střídali v mluvení Hurvínka a Spejbla (princip, že obě hlavní postavy mluví jeden člověk, se drží dodnes). A dovedl to k takové dokonalosti, že dokázal i sám sobě skákat do řeči. Díky jeho talentu na řeči začaly loutky na zájezdech do cizích zemí mluvit místním jazykem (předtím byly v zahraničí němé).

Hurvínek se narodil 2. května 1926. Příští rok tedy slaví stovku! Maminka je neznámá, má jen tatínka Spejbla (1920; sté narozeniny tedy oslavil před pěti lety). Postupně k nim přibyli Mánička (1930, s Hurvínkem si tehdy onikali) a pejsek Žeryk (1930).

Začalo to v roce 1953 při cestě na festival mládeže do Rumunska, kam Skupa kvůli infarktu neodjel – ve vlaku se Kirschner (prý s pomocí cestovatelů Zikmunda s Hanzelkou a houslisty Josefa Suka) naučil pár dialogů v rumunštině, což při představení v Bukurešti vyvolalo nadšené ovace. Rok před smrtí Skupa předal Kirschnerovi nejen úplné namlouvání Spejbla a Hurvínka, ale i řízení ansámblu.

V roce 1966 nastoupila do divadla 22letá Helena Štáchová (1944–2017), už předtím tam působila jako elévka. Začala mluvit Máničku, a když se v roce 1971 objevila v představeních loutka „bábinky“, tedy paní Kateřiny, pak i ji. V roce 1972 se Štáchová provdala za Kirschnera, staršího o 16 let. Narodily se jim tři děti (první dcera Helena však žila jen den). Když Štáchové manžel zemřel, nahradila ho i v ředitelské kanceláři. Hlasy Spejbla a Hurvínka převzal na dlouhé roky Martin Klásek (Kirschnera alternoval už od roku 1974, kdy mu bylo sedmnáct let).

Nyní jsou ve vedení Divadla S+H obě děti Kirschnera a Štáchové. Dcera Denisa je ředitelkou, o dva roky mladší Miki dramaturgem a režisérem.

Michal Sváček, MAFRA

FotoGallery:

Po smrti Josefa Skupy převzal na 39 let otěže divadla i namlouvání Spejbla s Hurvínkem Miloš Kirschner. V 60. až 90. letech minulého století šlo o zlatou éru loutkového ansámblu, Spejbl s Hurvínkem patřili k oblíbeným televizním večerníčkům, gramofonových desek v cizojazyčných verzích se jen u Supraphonu prodalo přes čtvrt milionu, desek v češtině přes milion a k tomu (do roku 1996) i přes 1,2 milionu magnetofonových kazet a cédéček.

Profimedia.cz

Spejbla, Hurvínka, Máničku i Žeryka uvedl na scénu Josef Skupa.

Profimedia.cz

Po Kirschnerově smrti se vedení divadla ujala jeho manželka Helena Štáchová. Když v roce 2017 podlehla rakovině, začala divadlo řídit jejich dcera Denisa Kirschnerová (na snímku jsou spolu)

Michal Sváček, MAFRA

Hurvínek a spol. dnes řeší i aktuální témata. Šikanu, drogy... Nejnovější inscenace Hurvínkova vánoční záhada (na snímku) je mimo jiné i o depresích a samotě.

Petr Chodura

David Janošek je od července 2021 uměleckým šéfem v Divadle Spejbla a Hurvínka. To se nyní od konce března přesune do dočasného azylu v Grand hotelu International v Praze 6, v jehož hlavním konferenčním sále bude hrát do prosince. A bude taky hodně jezdit po republice i do zahraničí. Domovské divadlo v Dejvické ulici se totiž rekonstruuje, aby nově mělo svou zkušebnu a aby oslava Hurvínkových 100. narozenin příští rok už proběhla v novém.

Michal Sváček, MAFRA

Hurvínek se narodil 2. května 1926. Příští rok tedy slaví stovku! Maminka je neznámá, má jen tatínka Spejbla (1920; sté narozeniny tedy oslavil před pěti lety). Postupně k nim přibyli Mánička (1930, s Hurvínkem si tehdy onikali) a pejsek Žeryk (1930). Paradoxně nejmladší je Máničkina babička Kateřina Hovorková, tedy bábinka (1971). Měla několik předchůdkyň, dámy Frňoulovou, Drbálkovou a Švitorkovou, ty se ale neprosadily.

Michal Klíma, MAFRA

V roce 2017 se Spejbl, Hurvínek a zbytek „rodiny“ objevili v celovečerním animovaném 3D filmu Hurvínek a kouzelné

muzeum. Děj se odehrává v Muzeu loutek, v němž Spejbl pracuje jako hlídač. Muzeu hrozí zbourání. Hurvínek ale pronikne do jeho sklepení, v němž je ukryto tajemství... A zachrání před zlotřilým Pánem loutek nejen muzeum, ale i taťuldu Spejbla a celé město. Film byl poslední dabéřskou rolí ředitelky Divadla S+H Heleny Štáchové, jež tam před svým úmrtím ještě stihla namluvit všechny dialogy Máničky a paní Kateřiny (Spejbla a Hurvínka namluvil Martin Klásek). U dalších postav (těch je tam včetně draka kolem 120) se objevují hlasy osvědčených dabérů – Martina Dejgara, Petra Rychlého, Oty Jiráka nebo Jiřího Lábusa... Rolling Pictures, Divadlo Spejbla a Hurvínka

Podoba i charakter Spejbla (jméno mu prý dal Skupa po jednom vesnickém čeledínovi) a Hurvínka se během sta let vyvíjely. Zprvu si oba byli vizáží dost podobní. A jak dlouho trvá naučit se správně vodit loutku? Většinou minimálně rok, rok a půl. Divadlo má dnes k dispozici na pětadvacet párů loutek Spejbla a Hurvínka. Liší se velikostí i zpracováním, hraje se s těmi nejlepšími. „Když řezbář přinese novou loutku, všichni se nad ní sejdeme a říkáme mu: ‚Tak ukaž, co se ti narodilo?!‘ Pak nad loutkou stojíme a zkoumáme ji jako miminko, komentujeme, že hlavičku má takovou širší a nosík mohl být kratší, ale že má hezkou pusinku. Ovšem všechny loutky máme stejně rádi, jsou to naše děti. Kdykoliv jdou kolem nich v zákulisí, neodolám, abych je nepohladil a nepozdravil,“ svěřuje se Janošek. Rolling Pictures, Divadlo Spejbla a Hurvínka

Podoba i charakter Spejbla (jméno mu prý dal Skupa po jednom vesnickém čeledínovi) a Hurvínka se během sta let vyvíjely. Zprvu si oba byli vizáží dost podobní. A jak dlouho trvá naučit se správně vodit loutku? Většinou minimálně rok, rok a půl. Divadlo má dnes k dispozici na pětadvacet párů loutek Spejbla a Hurvínka. Liší se velikostí i zpracováním, hraje se s těmi nejlepšími. „Když řezbář přinese novou loutku, všichni se nad ní sejdeme a říkáme mu: ‚Tak ukaž, co se ti narodilo?!‘ Pak nad loutkou stojíme a zkoumáme ji jako miminko, komentujeme, že hlavičku má takovou širší a nosík mohl být kratší, ale že má hezkou pusinku. Ovšem všechny loutky máme stejně rádi, jsou to naše děti. Kdykoliv jdou kolem nich v zákulisí, neodolám, abych je nepohladil a nepozdravil,“ svěřuje se Janošek. Rolling Pictures, Divadlo Spejbla a Hurvínka

„V inscenaci Hurvínek a nezvaný host jsme ukázali na scéně i loutkoherce, což jsme v dětských představeních do té doby moc nedělali,“ říká David Janošek. Rolling Pictures, Divadlo Spejbla a Hurvínka

David Janošek
Michal Sváček, MAFRA

V dětství pro mě byl Hurvínek vzor, snil jsem, že budu jako on, říká David Janošek

V jeho kanceláři to vypadá jako v květinářství. Křeslo za dřevěnou stěnou, orchideje se plazí po políčkách i po stole. „Když bych nedělal divadlo, prodával bych kytky,“ říká David Janošek, umělecký šéf Divadla Spejbla a Hurvínka. Tuto legendární značku, kterou v roce 1930 v Písní založil Josef Skupa, vede už čtvrtým rokem, ale zálibou pro koutky ho sem zavlažil mnohem dříve. Na Hurvínkovi vždy odbočoval jeho kurač, který se jmenoval Hurvínek a v dětství a v pubertě nedostávalo.

Četl jste si pro IDNES Premium
Děkuji vám za vaši podporu.

Od koho mám na úvod základní otázku: Jak se jmenuje Hurvínek?

Spejbl (vyprávěl bez váhání) po tatínkovi Josefovi Spejblu. Spěl hezky, jak přemýšlím na klavírku. Ještě je po krátké hrozdě, protože jednu noc v Hradě „Jest“, až jak se to přeložilo na „Jabánek“, takže toto je.

Spejbl jsem, že původně se Hurvínek jmenoval Zburvínek. Jak to bylo?

Těch variant je víc. Zburvínek, protože se paní Jitříně Skupové, mamečce zakladatelky našeho divadla, původní hurvínkova loutka moc nelíbila, když se v ní řezbář přilípl pochout. A měla prý pořídit. Co to je na Zburvínek? Druhá, silnější verze říká, že mu tudy šel celý Hurvík „Juri“ do víku. A z toho mohlo vzniknout Hurvínek. Nejlepší variantou je, že jmeno dal Hurvínkovi Skupovi blízký spolupracovník Karel Kovář. Nežli typem vlek písti vlekem české legendy, Kubánské plovoucí byl Hurvínek Spejblu mnohem podobnější, byla to vlastně jeho zmeškaná. Říkalo se mu dokonce Spejbl. Nebyl zamýšlen jako jeho syn, to až potom vykrystalizovalo.

Největší úspěch? Když Spejblu namazali šosy syrečky a pustili na něj opravdového živého psa. Ten ho vzal do huby a cloumal s ním jako s hadrovou panenkou. Nebo před tím psím zoufalé utíkal.

iDNES Premium

Dočtete tento článek s předplatným iDNES Premium

Měsíční
129 Kč

Předplatit

Flexibilní, bez závazků
Automatické obnovování

DOPORUČUJEME

Roční
1 389 Kč

Předplatit

Nejlepší poměr cena/výkon
Ušetříte 10 %

Dvouleté
2 489 Kč

Předplatit

Nejvýhodnější
Ušetříte 20 %

Připojte se ještě dnes a získajte:

- ✓ Neomezený přístup k obsahu iDNES.cz, Lidovky.cz a Expres.cz
- ✓ Více než 50 000 prémiových článků od renomovaných autorů
- ✓ Přístup k našim novinám a časopisům online a zdarma ve čtečce

[Více o iDNES Premium](#)

Máte už předplatné? [Přihlásit se](#)

PRÁVĚ NEJČTENĚJŠÍ PREMIUM ČLÁNKY:

Hrát v ptákovinách je v pořádku. Miroslav Hanuš o humoru i odporu ke sportu

Místo olympiády světovou pornohvězdou. Andreu Absolonovou zabil nádor na mozku

Jsmě stvoření k přibírání, ke zhubnutí nestačí cvičit a málo jíst, říká obezitoložka

Čech počítá zabitě ruské důstojníky. Už má pět tisíc jmen, sledují ho i západní experti

A dalších více jak 50 000 prémiových textů...

[Zobrazit další články >](#)

Reklama

[Vatoutit do diskuse](#)

[Sdílet
článek](#)

Témata: [Denisa Kirschnerová](#), [Divadlo Spejbla a Hurvinka](#), [Helena Štáchová](#), [Josef Skupa](#), [Kultura](#), [Loutka](#), [Martin Klásek](#), [ředitel](#), [šéf](#), [Týdeník Téma](#), [Hurvínek](#), [Spejbl](#), [divadlo](#)

Tipy z televizního programu

Recenze: [Tučňáci z Madagaskaru](#) 65 %, [Ben Hur](#) 50 %, [Star Trek](#) 80 %, [Šťěstí je krásná věc](#) 30 %, [Elysium](#) 80 %, [The Apprentice: Příběh Trumpa](#) 60 %, [Jednotka příliš rychlého nasazení](#) 80 %, [Velká čínská zeď](#) 50 %, [Matrix Resurrections](#) 80 %, [Zombieland: Rána jistoty](#) 50 %, [Doba ledová 4: Země v pohybu](#) 60 %, [Spectre](#) 65 %, [Gravitace](#) 80 %, [Neviditelný](#) 65 %, [Hlava Medúzy](#) 60 %, [Kurz manželské touhy](#) 55 %, [Vraždy v kraji](#) 50 %, [Obr Dobr](#) 65 %, [Fotři jsou lotři](#) 50 %, [Mizerové: Na život a na smrt](#) 50 %, [#annaismissing](#) 70 %, [Dítě číslo 44](#) 55 %, [Shoky & Morthy: Poslední](#)

VYBRALI JSME PRO VÁS

Dívka doplatila na vapování, její plíce vypadají jako popcorn

Brianne Culenová se podělila o svůj příběh, aby ostatní varovala před možnými popcornovými plícemi, se kterými...

🕒 vydáno 18. dubna 2025 8:33

Další kauza hvězdného Rusa. Na hotelu sexuálně napadl pracovníci Rangers

Sezona mu skončila nečekaně brzy. New York Rangers se zařadili k největším zklamáním NHL, teď navíc vypluly na...

🕒 vydáno 18. dubna 2025 9:27

Hasiči navlékli kombinézy a slintavka nemá šanci, u hranic dezinfikují kamiony

Pokud míříte do Rakouska přes přechod v Halámkách na Jindřichohradecku, v podstatě si ničeho nevšimnete. Těsně...

🕒 vydáno 17. dubna 2025 15:17

DR Automobiles. Konečně auta za konečné ceny

Značka DR Automobiles letos vstoupila na český a slovenský trh a postupně rozšiřuje síť prodejných...

Královna porna. Milovat sex před kamerou se Jenna Jameson musela naučit

Měla údéčné dětství, poté ji však zajala myšlenka, že se stane nejlepší na světě. Říkala to nahlas, netajila se tím,...

🕒 vydáno 17. dubna 2025

Žena si pořídila speciální auto, aby mohla za jízdy uspokojovat partnera

Devětadvacetiletá influencerka Kaylee Killionová ze San Franciska si pořídila vůz značky Tesla, aby mohla s...

🕒 vydáno 17. dubna 2025 9:26

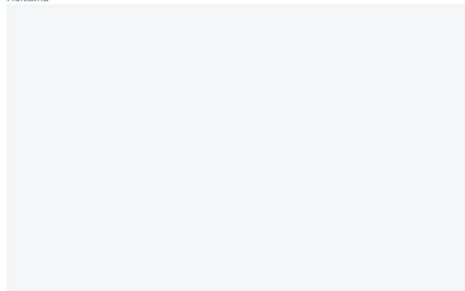

Za odstřel slovenské medvědice dostala česká studentka pokutu a přišla o zbraň

Studentka z Česka se u soudu ve slovenském Dolném Kubíně přiznala, že zastřelila chráněnou medvědice, vyvrhla...

🕒 vydáno 15. dubna 2025 18:13, aktualizováno 18:13

Reklama

Boskovice vyhlíží důstojnou knihovnu i sportovní halu, čekají na ně dekády

Minimálně jedna generace boskovických dětí nezná jinou knihovnu než tu, která už takřka tři dekády sídlí v provizori...

🕒 vydáno 17. dubna 2025 15:05

Předjíždějící řidič srazil v Plzni chlapce na koloběžce, dítě je lehce zraněné

Osmasedmdesátiletý řidič srazil ve čtvrtek ráno v Plzni chlapce na koloběžce. Chlapec vjel do cesty v momentě, k...

🕒 vydáno 18. dubna 2025 10:42

KVÍZ: Honzo, řekni jim, jak to tenkrát bylo! Znáte dobře seriál o majoru Zemanovi?

V pátek 18. dubna si připomínáme padesát let od premiéry prvního dílu seriálu 30 případů majora Zemana. Velkolepě...

🕒 vydáno 18. dubna 2025

vydáno 18. dubna 2025 10:42

KVÍZ: Honzo, řekni jim, jak to tenkrát bylo! Znáte dobře seriál o majoru Zemanovi?

V pátek 18. dubna si připomínáme padesát let od premiéry prvního dílu seriálu 30 případů majora Zemana. Velkolepěh...

vydáno 18. dubna 2025

Reklama

Tradice přežila odsun i totalitu. V Šabině vyrazili kluci s rachtačkami

Každoročně vyrážejí kluci ze Šabiny na Sokolovsku na obchůzku mezi domy a lomozi přitom dřevěnými...

vydáno 17. dubna 2025 16:23

V garážích firmy na Zlínsku vzplála sekačka, požár způsobil škodu pět milionů

Škodu ve výši pět milionů korun způsobil požár, který ve čtvrtek zasáhl v Napajedlech na Zlínsku garáže v areálu...

vydáno 18. dubna 2025 10:07

Herečka Vajdová bourala opilá s pětiletým synem v autě. Soud rozhodl o trestu

Petra Vajdová (39) usedla loni v srpnu opět pod vlivem alkoholu za volant. A to i se svým pětiletým synem v autě....

vydáno 17. dubna 2025 11:26

Reklama

Měl zabít prezidenta, mise selhala. Člen komanda KLDR dožil na jihu jako pastor

Ve věku 82 let zemřel Kim Šin-dzo, člen prominentního severokorejského komanda, které v roce 1968 dostalo za...

vydáno 18. dubna 2025 10:03

Šéfové hokejového Zlína hodnotí sezonu: Zklamání, v baráž jsme věřili

Pevně věřili, že teď budou v baráži s Olomoucí zápolit o návrat do hokejové extraligy. Místo toho šéfové RI Okna...

vydáno 18. dubna 2025 9:49

Větrek popadané stromy zastavily provoz na více než desítky tratí po celé republice

Meteorologové vyhlásili výstrahu před silným větrem na řadě míst v Česku. Kvůli následkům vyjíždějí hasiči k více než...

vydáno 17. dubna 2025 17:39, aktualizováno 21:04

Reklama

Nabízíme k prodeji rekreační chatu v obci Silniční domky - Přídolí, okr. Č. Krumlov.

Přídolí, okres Český Krumlov

2 799 000 Kč

Byty pronájem Byty prodej Domy Pozemky

Více z nabídky 101 279 nemovitostí

Kam zajít po hokeji na pivo? Tipy na restaurace v Českých Budějovicích

Chystáte se do Českých Budějovic na mistrovství světa v ledním hokeji žen? Podívejte se na kavárny a restaurace,...

vydáno 17. dubna 2025 16:19

Dan Bárta si traumaticky poškodil sluch.

Chřipka, useknutý prst? Za táty se hrálo, pokud to jen trochu šlo, líčí Vojta Nedvěd

Milostné vzlety, pády a Nobelova cena v nedohlednu. Barvitý život Jaroslava Vrchlického

Když jsem začal chápat lidi, co si to chtějí hodit, vyděsilo mě to, říká Milan Šteindler

Lidé už neumějí být sami, stále používají rušítka, miní herečka Dřímál Ondráčková

Hrůzy dětství, boje s nemocí i ohněm. Alois Švehlík porazil tíživé rodinné prokletí

Úspěch Harryho Pottera? Dívky to čtou kvůli něčemu jinému než hoši, říká vědec

Děda, který přežil gulag, i slavný ruský malíř. Aleš Brichta nejen o svých předcích

V pětatřiceti jsem dostala totální krizi středního věku, říká Sandra Černodrinská

iDNES.cz

Napište nám Kontakty Reklama VOP Osobní údaje Nastavení soukromí Cookies AV služby Kariéra Předplatné MF DNES

mobil

e-mail

RSS

Facebook

Sít X

Instagram

TikTok

Telegram

© 1998–2025 MAFRA, a. s. a dodavatelé Profimedia, Reuters, ČTK, AP. Rozmnožování obsahu pro účely automatizované analýzy textů nebo dat dle ustanovení § 39c autorského zákona je bez souhlasu MAFRA, a. s. zakázáno. Jakékoliv užití obsahu včetně převzetí, šíření či dalšího zpřístupňování článků a fotografií je bez souhlasu MAFRA, a. s. zakázáno. Provozovatelem serveru iDNES.cz je MAFRA, a. s. IČ: 45313351.

Přihlášení přes Google

Přihlašujte se do aplikace iDNES.cz pomocí účtu Google

Nemusíte si pamatovat hesla. Přihlašování je jednoduché a bezpečné.

Pokračovat

